

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 lutego 2024 r.

DIH-3.707.24.2024.MU

DECYZJA DIH - III/20/2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Ewy Moszyńskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Ewa Moszyńska P.U.H. Ziółko-Sklep ze Zdrową Żywnością w Zwoleniu od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 18 grudnia 2023 r. (nr akt kontroli: DR.8361.116.2023), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 13 -24 lipca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Delegatura w Radomiu (dalej jako: „Mazowiecki WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxx] (dalej jako: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221) dalej jako: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 14 czerwca 2023 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 16 czerwca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 19 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) zwane dalej: „rozporządzeniem”.

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych zgodnie z obowiązującymi wówczas wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia, sprawdzili 180 rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając:

- brak podania ceny i ceny jednostkowej przy 1 artykule spożywczym,
- brak podania ceny jednostkowej przy 24 partiach skontrolowanych wyrobów, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia.

Ponadto w toku kontroli stwierdzono, że objęte sprawdzeniem 123 rodzajów towarów znajdujących się w sprzedaży w opakowaniach jednostkowych były opatrzone wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz ceny jednostkowe uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości umożliwiający porównanie cen. Ponadto w przypadku 32 rodzajów towarów stwierdzono, że były opatrzone wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe oraz ceny, natomiast cena jednostkową była identyczna z ceną sprzedaży w związku z tym, nie stosuje się do nich wymogu uwidoczniania cen jednostkowych.

Kontrolowany przedsiębiorca w trakcie kontroli przy zakwestionowanych towarach umieścił zawieszki z brakującą ceną i ceną jednostkową oraz wywieszki z brakującymi cenami jednostkowymi.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 24 lipca 2023 r. wraz z 2 załącznikami (nr akt kontroli: DR.8361.116.2023).

W dniu 16 listopada 2023 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.), dalej jako: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxx], o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Ponadto w tym samym piśmie poinformowano, że zgodnie z art. 10 kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym; zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania.

W powyższym zawiadomieniu organ wezwał również do przedłożenia dokumentacji wskazującej na wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku obrotowym w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Pismem, które wpłynęło do Mazowieckiego WIIH w dniu 30 listopada 2023 r. strona postępowania przedstawiła swoje stanowisko w sprawie oraz przekazała przychód i obrót osiągnięty w poprzednim roku obrotowym.

W dniu 18 grudnia 2023 r. Mazowiecki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygnatura DR.8361.116.2023), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxx] karę pieniężną w wysokości 1 200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych),

z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie postępowania w dniu 28 grudnia 2023 r.

W dniu 16 stycznia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej jako: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, złożone przez stronę postępowania odwołanie od ww. decyzji (nadane 8 stycznia 2024 r. za pośrednictwem operatora wyznaczonego).

W odwołaniu strona postępowania zaskarżyła wydaną decyzję, wnosząc o jej uchylenie w całości i orzeczenie co do istoty poprzez zmniejszenie nałożonej kary. Uzasadniając złożone odwołanie strona podniosła, że nie zgadza się z wysokością nałożonej kary przez Mazowiecki WIIH, ponieważ nie uwzględnił on w sposób prawidłowy kryteriów miarkowania kary i w konsekwencji nałożył karę nieproporcjonalną do naruszeń. Strona oświadczyła, że nie kwestionuje ustaleń kontroli, natomiast jej zdaniem nieprawidłowości stwierdzone w odniesieniu do 25 sztuk towarów należy zakwalifikować jako znikomy stopień naruszenia, a nie jak przyjął Mazowiecki WIIH istotny. Jednocześnie strona wskazała, że uzupełniła brakujące ceny jednostkowe w trakcie kontroli. W opinii strony postępowania z uwagi na znikomy stopień naruszenia obowiązków oraz jej dotychczasową działalność wysokość kary powinna zostać obniżona. Ponadto strona postępowania wskazała, że nałożona na nią kara pieniężna w wysokości 1 200 zł nie jest proporcjonalna do osiągniętego przychodu oraz stwierdzonych nieprawidłowości, która w konsekwencji może wyeliminować ją z rynku.

Pismem z dnia 29 stycznia 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Pismo skutecznie doręczono stronie postępowania w dniu 5 lutego 2024 r.

Pismem, które wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 12 lutego 2024 r. strona postępowania zwróciła się o obniżenie kary pieniężnej, odroczenie terminu płatności lub rozłożenia płatności na raty, ponieważ w jej zdaniem kwota nałożonej kary pieniężnej jest nieproporcjonalna do osiągniętego przez nią dochodu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, pojęcie ceny jednostkowej towaru (bądź usługi) oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiątą wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Zgodnie z art. 6 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust.1-5 wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje

konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.2)).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Mazowieckiego WIIH z dnia 18 grudnia 2023 r., na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Przedsiębiorca w odwołaniu zaskarżył wydaną decyzję, wnosząc o jej uchylenie w całości i orzeczenie co do istoty poprzez zmniejszenie nałożonej kary. Uzasadniając złożone odwołanie strona postępowania podniosła, że nie zgadza się z wysokością nałożonej kary przez Mazowiecki WIIH, gdyż nie uwzględnił on w sposób prawidłowy kryteriów miarkowania kary i w konsekwencji nałożył karę nieproporcjonalną do naruszeń oraz osiągniętego przychodu.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 24 lipca 2023 r. (nr akt kontroli DR.8361.116.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną i ceną jednostkową. Do oceny wytypowano 180 partii towarów z oferty przedsiębiorcy, kwestionując niewidoczność ceny i ceny jednostkowej przy 1 partii skontrolowanego wyrobu oraz ceny jednostkowej przy 24 partiach skontrolowanych towarów, tj. konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o cenie jednostkowej oraz o cenie. Biorąc pod uwagę powyższe brak informacji o cenie jednostkowej nie daje konsumentom należytej wiedzy i możliwości porównania cen oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości. Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że kontrola była poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli (doręczonym w dniu 16 czerwca 2023 r.) która odbyła się w dniu 13 lipca 2023 r. i strona miała możliwość odpowiedniego przygotowania się do niej. Ponadto strona prowadzi działalność

gospodarczą od 2016 r. więc powinna być świadoma obowiązków jakie nakłada ustawa o informowaniu o cenach. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Przy rozpatrywaniu przestanki stopnia naruszenia obowiązków należy odnieść się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Odwołując się do art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom z dnia 16 lutego 1998 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 80, str. 27) dalej jako: „dyrektywa 98/6/WE” wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach celem tej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom poprzez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Strona nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy 1 partii skontrolowanego wyrobu oraz ceny jednostkowej przy 24 partiach skontrolowanych towarów, co stanowi ponad 13% skontrolowanych partii. Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że stopień obowiązków w zakresie uwidaczniania cen należy uznać za znaczny.

W przypadku przestanki dotychczasowej działalności przedsiębiorcy organ odwoławczy stwierdza, że po raz pierwszy stwierdzono u strony postępowania naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie, jak wynika z protokołu kontroli, strona podjęta niezwłocznie dobrowolne działania naprawcze. Podkreślić należy, że stwierdzone nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach strona postępowania usunęła nie po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli. Ponadto, przedsiębiorca, jako doświadczony podmiot gospodarczy, który swoją działalność prowadzi od 2016r. powinien znać zobowiązania jakie na nim ciążyą, jako przedsiębiorcy w stosunku do konsumentów. Obowiązek umieszczania cen jednostkowych na towarach, w tym właściwego ich wyliczenia wynika z podstawowych przepisów i powinien być bezwzględnie respektowany. Organ drugiej instancji, stwierdza również, że naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie i cenie jednostkowej wyrobów, zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Organ zwraca przy tym uwagę, że przedsiębiorca przed rozpoczęciem kontroli otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli obejmującym m. in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy o cenach. Zatem, miał możliwość przygotowania się do niej, jednak jak wykazała późniejsza kontrola tego nie uczynił i nieprawidłowości zostały ujawnione w toku prowadzonej kontroli.

W przypadku przestanki wielkość obrotu i przychodu przedsiębiorcy, organ I instancji wskazał jedynie, że strona poinformowała go o wielkości obrotu i przychodu uzyskanych za ubiegły rok, nie odnosząc się do nadesłanych dokumentów. W tej kwestii należy przywołać

art. 7 kpa, zgodnie z którym w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Należy w tym miejscu wskazać, że przepisy ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wskazują na konieczność uwzględnienia wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, a nie jego dochodu, do którego odnosi się strona. Tak więc przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, organ II instancji zauważa po analizie przesłanych dokumentów, że wysokość nałożonej kary jest w ocenie organu adekwatna do wielkości przychodu wskazanego w przesłanym PIT/B za 2022 r.

W przypadku przestanki sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, przestanka ta nie jest spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Mazowiecki WIIH nie jest kontrolą przeprowadzaną w sprawach transgranicznych tj. działalności gospodarczej w trans granicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając powyższe na uwadze organ odwoławczy po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie postępowania kara jest adekwatna do rodzaju stwierdzonych nieprawidłowości i uwzględnia przestankę odnoszącą się co do wysokości przychodu i obrotu. Trudno się więc zgodzić z twierdzeniem przedsiębiorcy, że wysokość nałożonej kary jest nieproporcjonalna do osiągniętego dochodu. Mając powyższe na uwadze organ odwoławczy uważa zarzut strony jako niezasadny. Odnosząc się do przywołanej przez stronę postępowania dyrektywy 98/6/WE, zgodnie z art. 8 kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, co biorąc pod wysokość nałożonej kary, w ocenie organu II instancji zostało osiągnięte.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych.

Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przestanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony

sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Jednocześnie wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Prezes UOKiK po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie prawnej art. 189f Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę.

Z zebranego materiału w sprawie wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ strona postępowania nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku w zakresie uwidoczniania cen i cen jednostkowych, czym naruszyła interes konsumentów w zakresie prawa do informacji. Dodatkowo należy wskazać, że stosunek produktów dotkniętych naruszeniem do produktów objętych kontrolą wynosi ponad 13%. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych nie tylko w kontrolowanej placówce, ale również w ofercie innych przedsiębiorców posiadających taki produkt, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp.

Strona zaprzestała naruszenia prawa ale dokonała tego w wyniku kontroli, natomiast brzmienie art. 189f § 1 pkt 1 kpa wymaga łącznego spełnienia obu przesłanek, dlatego ze względu na uznanie, że waga naruszenia była znacząca, nie została spełniona przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Mazowieckiego WIiH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym

kognicji Mazowieckiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona postępowania nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, ponieważ nie uwidoczniała ceny i ceny jednostkowej przy 1 partiach skontrolowanych wyrobów, ceny jednostkowej przy 24 partiach skontrolowanych towarów. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że naruszenie miało miejsce w dniu przeprowadzenia kontroli, podczas której strona postępowania umieściła wywieszkę z brakującą ceną i ceną jednostkową oraz wywieszki z brakującymi cenami jednostkowymi. Tym samym zaprzestala naruszania prawa, co oznacza, że nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia praw. Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 kpa.

Mając na uwadze stan faktyczny oraz obowiązujące przepisy, organ drugiej instancji nie widzi postaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenia co do istoty przez zmniejszenie kary adekwatnej zgodnej z kryteriami art. 6 ust. 3 w związku z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, o co strona wnosi w odwołaniu.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), organ administracji publicznej, który nałożył karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

W związku z powyższym strona może zwrócić się z wnioskiem do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o przyznanie ulgi, jednak dopiero jak niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
2. Mazowiecki WIH
3. a/a